

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Městský úřad Zábřeh**, se sídlem Masarykovo náměstí 510/6, Zábřeh, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23.2.2004, č. j. Soc/961/552/2004/Dv, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 8. 2011, č. j. 38 Cad 15/2004 – 165, o námitce podjatosti vznesené žalobcem proti soudcům 3. senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Jaroslavu Vlašínovi, JUDr. Petru Průchovi a JUDr. Milanu Kamlachovi,

t a k t o :

Soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Jaroslav Vlašín, JUDr. Petr Průcha a JUDr. Milan Kamlach **n e j s o u v y l o u č e n í** z projednávání a rozhodování věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 3 Ads 137/2011.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále „stěžovatel“) v podání doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 9. 9. 2011 uplatnil námitku podjatosti proti soudcům 3. senátu Nejvyššího správního soudu, který má na základě rozvrhu práce projednat a rozhodnout věc vedenou u tohoto soudu pod sp. zn. 3 Ads 137/2011. Námitka podjatosti byla v souladu s § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), předložena k rozhodnutí 4. senátu Nejvyššího správního soudu. Stěžovatel posléze v podání doručeném zdejšímu soudu dne 14. 10. 2011 uplatnil námitku podjatosti také proti soudcům tohoto senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Dagmar Nygrínové, JUDr. Marii Turkové a JUDr. Jiřímu Pallovi, kteří jsou na základě rozvrhu práce příslušní k projednání a rozhodnutí ve věci jeho předchozí námitky podjatosti, vedené u tohoto soudu pod sp. zn. Nao 72/2011.

O námitce stěžovatele týkající se podjatosti soudců 4. senátu Nejvyššího správního soudu rozhodl 2. senát Nejvyššího správního soudu usnesením ze dne 1. 11. 2011, č. j. Nao 86/2011 - 195, tak, že soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Dagmar Nygrínová, JUDr. Marie Turková a JUDr. Jiří Palla nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. Nao 72/2011. V odůvodnění konstatoval, že u uvedených soudců nebyl prokázán žádný vztah k věci ani

k účastníkům a nebylo ani zjištěno, že by se kdokoliv z nich podílel na rozhodování dané věci v předchozím řízení u správního orgánu či soudu prvního stupně.

Podání stěžovatele ze dne 9. 9. 2011, v němž uplatnil námitku podjatosti výše jmenovaných soudců 3. senátu, je obtížně čitelné; je z něj však patrné jeho přesvědčení o tom, že jsou tito soudci ze zákona vyloučeni z projednání a rozhodnutí předmětné věci, neboť se již dříve podíleli na projednávání a rozhodování řady jiných kauz, v nichž byl stěžovatel rovněž účastníkem řízení. Na základě výše uvedeného dle jeho mínění existují důvodné pochybnosti o jejich nepodjatosti. Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. byla věc předložena k rozhodnutí jinému senátu Nejvyššího správního soudu.

Soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Jaroslav Vlašín, JUDr. Petr Průcha a JUDr. Milan Kamlach se k návrhu na vyloučení shodně vyjádřili tak, že jim nejsou známy žádné skutečnosti, které by vzbuzovaly pochybnosti o jejich nepodjatosti a nemají žádný vztah k věci ani k účastníkům.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Za poměr soudce k věci se považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům, kromě vztahů příbuzenských a obdobných vztahů, mohou vzniknout i tehdy, je-li soudcův vztah k účastníkům, případně zástupcům, přátelský či naopak zjevně nepřátelský.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v ustanovení § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen vskutku výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě. Podjatost sama zasahuje vždy do principu nezávislosti soudce, neboť nestrannost tento princip předpokládá. Samotný pojem soudce totiž s sebou nese atribut nezaujatosti a nestrannosti a bez toho, že by se nepředpokládal, nebylo by důvodu ani konstituování soudní moci jako pilíře demokratické společnosti.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro vyloučení soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Milana Kamlacha z projednávání a rozhodování věci vedené pod sp. zn. 3 Ads 137/2011 nejsou dány. Žalobce neuvádí žádný konkrétní důvod ani skutečnost, ze které by bylo

možné podjatost uvedených soudců dovodit. Žalobce namítá toliko, že shora jmenovaní soudci rozhodovali v dalších jeho věcech, aniž by však namítal některý z výše uvedených zákonných důvodů pro jejich vyloučení.

Z ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. sice plyne, že jedním z důvodů pro vyloučení soudců je skutečnost, že se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení, musí jít však o totožnou věc. Taková situace však v posuzované věci nenastala. Lze přitom odkázat i na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2003, č. j. Nao 2/2003 - 18, publikováno pod č. 53/2004 Sb. NSS, v němž bylo jasné vyloženo, že „předchozím soudním řízením“ není řízení v jiné soudní věci, byť by se i týkala týchž účastníků.

Skutečným důvodem návrhu žalobce na vyloučení soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Milana Kamlacha je tak jeho přesvědčení o jejich nesprávném předchozím procesním postupu. Ten, jak shora uvedeno, ale nemůže být legitimním důvodem, který by mohl znamenat vyloučení soudce z projednávání a rozhodování ve věci. Soudce může být vyloučen z rozhodování jen z objektivních důvodů, nikoli pro subjektivní přesvědčení žalobce o nespravedlnosti vedení řízení, které zpochybňovat jistě lze. K tomu však slouží opravné prostředky a nikoli námitka podjatosti. Existence odlišných názorů žalobce na věc pak s podjatostí soudce nemá nic společného.

Lze tedy uzavřít, že námitky žalobce neobsahují žádné skutečnosti, které by bylo možno podřadit pod důvody podjatosti a ani z vyjádření shora jmenovaných soudců 3. senátu Nejvyššího správního soudu neplyne nic, z čeho by bylo možno pochybovat o jejich nepodjatosti; tyto skutečnosti nevyplynuly ani ze soudního spisu.

Nejvyšší správní soud proto podle § 8 odst. 5 s. ř. s. rozhodl tak, že soudci JUDr. Jaroslav Vlašín, JUDr. Petr Průcha a JUDr. Milan Kamlach nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 3 Ads 137/2011.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. listopadu 2011

Nygrínová

JUDr. Dagmar
předsedkyně senátu